

Vayigash – en hij naderde

Schriftlezingen: Gen. 44:18-44:17, Ezechiël 37:15-28, Opb. 1:1-7

Achim,

Het is een heel bijzonder verhaal in de Torah wat vandaag aan de orde is: Josef en zijn broers verenigd. Altijd waren er strubbelingen in de familie, het begon al met de moeders en nu komt het goed. Het komt helemaal goed en al het oude wordt vergeten.

We begonnen onze dienst met het zingen van 'La ohev otanu' – FOZ 221. Dit was niet gepland, maar past wel goed bij mijn onderwerp, want vandaag ik wil een begin maken met de studie van het boek Openbaring. En dit lied is gebaseerd op Opb. 1:5-6: "Hem die ons heeft liefgehad...". En zeker Opb. 1:7 past helemaal bij het verhaal van Josef. Want Yeshua komt en dan vinden de broers elkaar. Dan is het gedaan met alle tweespalt, dan is er geen ruzie meer.

Parashah

Aan het eind van de vorige parashah lazen we dat de broers in het huis van Josef komen, maar hoe staat het daar? Wie komen daar? Gen. 44:14: En Yehudah kwam met zijn broers in het huis van Josef. Je ziet al de leiderspositie van Yehudah temidden van zijn broers. Hij is borg geworden voor zijn broer Benjamin; hij heeft zich garant gesteld. En dan staat er nog iets opvallends. Judah zegt in zijn pleidooi: ki chamocha k'Faro – U bent gelijk als de Faro. Josef is een prachtig beeld van Yeshua en ook dit geeft zo mooi weer hoe wij Hem mogen zien. Als mensen van beneden op aarde lijkt Yeshua evengelijk als de Vader. En zoals de Faro had gezegd, alleen op deze troon ben ik groter dan jij, heeft de Vader alle macht in handen van de Zoon gegeven. Dit blijft zo tot alle macht en kracht aan Yeshua is onderworpen en alles wat niet met God is verbonden vernietigd is. Dan zal de Zoon het koninkrijk weer overgeven aan de Vader, zodat God alles en in allen kan zijn, 1 Kor. 15:24-28: *"Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan. 25 Want Hij moet Koning zijn, totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd. 26 De laatste vijand die tenietgedaan wordt, is de dood. 27 Immers, alle dingen heeft Hij aan Zijn voeten onderworpen. Wanneer Hij echter zegt dat aan Hem alle dingen onderworpen zijn, is het duidelijk dat Hij Die Zelf alles aan Hem onderworpen heeft, hiervan is uitgezonderd. 28 En wanneer alle dingen aan Hem onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf Zich onderwerpen aan Hem Die alle dingen aan Hem onderworpen heeft, opdat God alles in allen zal zijn."*

Dus in Josefs positie ten opzichte van de Faro zien we een afspiegeling van de verhouding tussen de Vader en Yeshua haMashiach. Dit komt nog sterker uit in het feit dat het hele land Egypte het eigendom werd van Faro. Dit is een afbeelding van het feit dat Yeshua de hele aarde loskoopt en in het bezit van de Vader brengt, Gen. 47:20.

Haftarah

Twee stukken hout met de namen Y'hudah en Yosef moet de profeet nemen en dan bij elkaar voegen voor de ogen van de mensen om hem heen. Dit is een beeld van wat de God van Israel zal doen. We lezen dan dat de stammen van Israel ECHAD zullen worden in Gods hand, Eze. 37:19. In vers 21 lezen hoe Adonai JHWH de Bney Yisra'el zal halen uit het midden van de goyim. Ze zijn dus totaal onder de volken verspreid. De Eeuwige zal ons vergaderen uit alle volken en ons brengen in ons land. Hij zal ons maken tot een Am-Echad op de bergen van Israel. Daar zal het dus gebeuren!

Wij lazen voor het Sh'ma de woorden van Jer. 3:18: "In die dagen zal het huis van Judah gaan naar het huis van Israel en zij zullen 'te samen' komen uit het land van het Noorden." Wij komen dus wel bij elkaar in het Land van het Noorden en zullen samen uittrekken, maar dat is niet de eenheid waar

hier over gesproken wordt. Het is een proces en zo proberen we als k'hilah ook in dat proces te stappen, maar hoever dat samengaan zich zal uitstreken weet ik niet. Ook Hos. 1:11: *"En verzameld zullen worden de zonen van Y'hudah en de zonen van Yisra'el tesamen en zich een leider aanstellen.."*. Het woord yachdaav (tesamen) heeft verband met jachid en echad, maar toch, het Echad-woorden vindt uiteindelijk plaats op de bergen van Israel. En in het land gekomen zal Israel gereinigd worden, 37:23, en de chuqim en mishpatim doen, die Mozes ons heeft bevolen, Mal. 4:4.

In vers 26 staat dat Gods heiligdom temidden van de Bney Yisrael zal staan, terwijl in vers 27 over de Mishkan wordt gesproken. Dit betekent 'woning' en is afgeleid van Shachan - שָׁחַן : vestigen, wonen. Dit staat hier om aan te geven, Ik zal bij jullie wonen en in jullie midden verkeren. Niet als een heerser, niet alleen een heiligdom, maar meer als iemand waarmee je vertrouwd bent. Zoals eens bij Adam & Chavah in Gan Eden. Ezechiël 37 besluit dan: *"En de goyim zullen weten dat Ik JHWH ben, die Israel apart zet, als Mijn heiligdom in het midden van hen zal zijn l'Olam."* Dit wordt vaak vertaald als 'eeuwig' of 'tot in eeuwigheid', maar Olam betekent eigenlijk: zover als wij kunnen zien. Zoals bij een lange rechte weg, die zie je aan de horizon als een puntje. Het betekent ook 'de wereld', het universum. Rabbijn Vorst vertaalt 'Melech haOlam' in de gebeden als: koning van tijd en ruimte. Olam betekent de hele schepping met de tijd die daarbij hoort. Het Griekse equivalent is 'aioon', hoewel dit meer betrekking heeft op de tijd, als onderdeel van de schepping. Een aioon is een eeuw of tijdperk.

Brit Chadashah – Openbaring 1

1. *"Openbaring van Yeshua haMashiach, die God Hem gegeven heeft om Zijn dienaren te laten zien wat spoedig moet geschieden, en Hij heeft die door Zijn engel gezonden en aan Zijn dienaar Johannes te kennen gegeven."*

De naam Openbaring brengt ons tot de kern van dit boek, want apokálupsis betekent 'ontsluiering'. Het boek is een onthulling van dingen die nog gedeeltelijk gesluierd waren. Het maakt de profetieën in de Tenach tot een compleet en vast omliggend geheel. Dit boek moet niet verzegeld worden, zoals eenmaal bij Daniel, nee het moet direct gebruikt worden, omdat de vervulling nu gekomen is. Bij alles waar de Gemeente doorheen moet, is dit boek bedoeld als troost en bemoediging. Het leert ons dat de Gemeente van Yeshua een schakel is in Gods Raadsplan. Paulus spreekt over een verborgenheid die hem geopenbaard was, Ef. 3:3-6. Niet alleen mag de Gemeente nu vanuit de diepte van lijden en verdrukking de zegepraal van het einde weten, dit boek maakt ook duidelijk dat Israel nog steeds het centrum is van Gods herstelplan voor de wereld. Juist daarom was dit boek nodig! De Gemeente van Yeshua is de verbindende schakel tussen hemelvaart en wederkomst van Yeshua haNotzri, Yeshua de Nazarener. Haar taak is om een getuige te zijn van Gods koninkrijk en van de plaats en de taak van de Mashiach om dat tot werkelijkheid te maken op aarde.

Johannes is de schrijver, maar Yeshua haMashiach de auteur van dit boek. De dingen die aan de Vader bekend waren, zijn nu aan de Zoon geopenbaard (Mat. 24:36, Mark. 13:32, Hand. 1:7). Deze openbaring krijgt Johannes via een engel, maar de actie van Yeshua loopt door het hele boek heen.

Een vraag: wat zou er bedoeld worden met 'de dingen die spoedig moeten gebeuren'? Het Griekse woord Tachos mag je zowel vertalen met 'snelheid' als met 'spoedig'. Dit leert ons dat de vervulling van dit Boek toen al begon en doorloopt tot onze tijd. Maar voor ons vandaag - aan het eind van de 2000 jaar - betekent dit, als het in vervulling gaat, dan zal het ook snel gaan. Denk aan Jes. 60:22: *"De kleinste zal tot duizend worden en de minste tot een machtig volk; Ik, JHWH, zal dat te zijner tijd snel laten komen."* Dit boek bedoelt dat we gereed zullen staan, in een vastomlijnde en zekere

verwachting. Door alle misleiding in de Gemeente is het daar nu ver vandaag; onzekerheid over de juiste interpretatie heerst alom.

2. *“Die het Woord van God betuigd heeft en van het getuigenis van Yeshua haMashiach, en alles wat hij gezien heeft.”*

Johannes is werkelijk een dienaar van Yeshua geweest en heeft getrouw doorgegeven die dingen die hij gezien en gehoord heeft. Hij onderwees met kracht dat hetgeen hij doorgaf de waarheid was – het was het Woord van God. Het aspect van ‘waarheid’ wordt heel krachtig voor ons gezet in zijn Evangelie en brieven. Vergelijk Openbaring 19:11 met o.a. Joh. 1:1, 14 en 1 Joh. 1:1. Let erop dat de woorden ‘getuig’, ‘getuigenis’ en ‘gezien’ in dit vers, terugkeren in zijn Evangelie en brieven. Zie hiervoor Joh. 5:31-40, 19:35 en 21:24. Daarom geef ik de voorkeur aan *“die het Woord van God betuigd heeft”*, zoals de SV dit vertaalt. Betuigen heeft meer het karakter van ‘met kracht getuigen’. Het is alleen al uit dit vers duidelijk dat de apostel Johannes de schrijver is van dit boek. Irenéüs (een leerling van Polycarpus, die zelf een discipel van Johannes was) getuigt dat de apostel dit boek heeft geschreven. Ook de eerste kerkvaders dachten er zo over. Dit boek is temeer geloofwaardig, omdat uit het geheel blijkt, dat het met de hele Schrift overeenstemt. In dit boek komen alle lijnen in de Schrift samen. En om het uit te leggen hebben we de hele Bijbel nodig.

3. *“Gelukkig is hij die leest en zijn zij die horen de woorden dezer profetie, en die bewaren hetgeen daarin geschreven is; want de tijd is nabij.”*

Gelukkig (Gr. makarios: gezegend, gelukkig) is hij die dit boek leest en er diep over nadenkt. Want dat bedoelt het Griekse woord ‘anakenósgoo’ in de eerste plaats. Dus eerst zelf nauwkeurig onderzoeken, onderscheiden, erkennen, precies weten, en dan kunnen we het voorlezen aan degenen over wie we gesteld zijn. *“Gelukkig is hij die leest en zijn zij die horen”* geeft aan dat het boek bedoeld was om voorgelezen te worden in de gemeente. Tevens moeten we er ook naar handelen: *“en die bewaren hetgeen daarin geschreven is”*. Dit vormt de kern van dit boek! Het Hebreeuwse equivalent van terountes is Shamar, wat ‘bewaken’ betekent. Gezegend zijn zij die luisteren, die gehoorzaam zijn aan de woorden van deze profetie. Belangrijk ook om te beseffen dat het woord ‘profetie’ is afgeleid van het Hebreeuwse nevu’ah – נְבוּאָה, wat ‘spreken namens God’ betekent. Dat hoeft dus niet direct het voorzeggen van de toekomst te zijn. De profeten in Israel traden op als de Torah van Mozes niet meer gevolgd werd. Zij bestrafden het volk en waarschuwden voor de oordelen die op de ongehoorzaamheid zouden volgen. Meteen ook spraken ze van de toekomst om de getrouwen te bemoedigen. Dit is altijd met elkaar verbonden, oordeel plus uitzicht en ontkoming bij bekering.

“Want de tijd is nabij” betekent: wat met de komst van Gods Koninkrijk is verbonden, was al van kracht toen Johannes dit schreef. Want allen die dit Woord bewaren, zullen de beloofde zegen beërven. Ook als ze vóór die tijd sterven. Juist in de Openbaring komt duidelijk naar voren dat de opstanding der doden gepaard zal gaan met de tijd van zegen. Ieder die Gods geboden bewaart, in welke tijd hij ook geleefd heeft, zal het loon op zijn werken ontvangen. Allen die bewaren wat in dit boek is geschreven, zullen in de wederoprichting van alle dingen mogen delen (Hand. 3:21). Met name betreft dit het herstel van Israel, zoals de profeten ons leren.

4. *“Johannes aan de zeven gemeenten die in Asia zijn: genade zij u en vrede, van Hem Die is en Die was en Die komt, en van de zeven Geesten, Die voor Zijn troon zijn,”*

Het moet voor iedereen duidelijk zijn wie Johannes is, want hij was de enige apostel die toen nog leefde (± 95 nC). En alleen een apostel kon met zo’n gezag schrijven. Dit boek is gericht aan de zeven gemeenten van Klein-Azië. Maar profetisch gezien niet alleen aan hen, maar ook aan de Gemeente van Yeshua gedurende de hele tijd van de huidige bedeling, zoals de brieven van Paulus aan de toen bestaande gemeenten ook nog voor ons gelden. De brieven aan de zeven gemeenten bevatten een

profetische boodschap voor het geheel van de Gemeente van Yeshua door de eeuwen heen. De profetie van dit boek loopt door tot in de nieuwe bedeling; de bedeling die volgt op die waarin wij nu leven. In Mat. 12:32 noemt Yeshua een bedeling een 'eeuw'. In het Grieks is dit 'aioon', in het Hebreeuws 'olam'. Het is vooral de overgang van het huidige tijdperk (Olam haZèh) naar het nieuwe (Olam haBa) die in dit boek naar voren wordt gebracht. Zo loopt elke brief aan de zeven gemeenten uit op deze overgang, wat het grote 'keerpunt in de geschiedenis' is. Want de nieuwe bedeling is ook de grote Dag des Heeren, waarop met alle goddelozen zal worden afgerekend, zodat aan het eind van het Duizendjarig Vrederijk er geen goddelozen meer zullen zijn.

"Genade zij u en vrede van Hem, Die is en Die was en Die komt". Deze zegening geldt vooral God de Vader, JHWH Tz'vaot, Die het eeuwige Begin is. Hoewel Yeshua ook in de eenheid van JHWH deelt, zo wordt toch hier de Vader bedoeld. Zie vers 5. Ons wordt genade en vrede toegeroepen van de Vader. Een bewijs dat de Vader genoeg neemt met het werk van de Zoon. Zie 2 Kor. 5:18-19: *"Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Yeshua haMashiach, want God was in Mashiach de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende."* De verzoening is niet alleen een daad van het heden, *"Die is"*, maar is gegrond in de eeuwigheid, *"Die was"*, en is een zaak voor de toekomst, voor de toekomst van de wereld; daarom ook, *"Die komen zal"*. Het herstel van de wereld is het werk van Vader, Zoon en Heilige Geest. Daarom ook: *"En van de zeven Geesten die voor Zijn troon zijn"*.

De context maakt duidelijk dat de begroeting van de Vader en de Zoon, ook van de Heilige Geest uitgaat. Deze Geest is zevenvoudig in Zijn werkingen, en haar gaven worden verspreid onder de hele Gemeente van Yeshua, hoe verdeelt ook in kerken en groepen. Hij verdeelt Zich aan ieder persoon afzonderlijk zoals Hij wil. Vergelijk de zeven lampen en zeven ogen van Zacharia (Zacharia 3:9, 4:2, 4:10) als symbolen van het eeuwige licht en alle omarmende kennis. Als Jesaja over de Mashiach spreekt dan profeteert hij: *"En op Hem zal de Geest des HEEREN rusten, de Geest der wijsheid, de Geest des verstands, de Geest des raads, de Geest der sterkte, de Geest der kennis en de Geest der vreze des HEEREN"* (Jes. 11:2).

Philo (20 vC - 50 nC) spreekt van het getal zeven in zijn mystieke betekenis als identiek met eenheid, als eenheid ontwikkelt in diversiteit, en toch één (Hebr. Echad). Deze eenheid in verscheidenheid is de gedachte die Paulus de Korintiërs voor ogen houdt, opdat hun gaven niet een bron van verdeeldheid zouden worden. Zie 1 Korinthe 12:11. De terugkerende herhaling van het getal zeven in de Openbaring ondersteunt deze gedachte van volledigheid en variëteit. De eenheid blijft behouden, hoewel de scènes die zich ontfouwen gevarieerd zijn. Deze Geesten zijn voor de troon. De verwijzing naar de troon geeft een gevoel van gezag aan de beschrijving. De Heilige Geest, Die mensen beweegt, is de Geest van Gods troon.

Opmerkelijk is dat het getal 'zeven' in de Aramese versie van de Brit Chadasha (NT) vierenvijftig keer voorkomt. En vierenvijftig is de getalswaarde van Dan, wat 'rechter' betekent. Dit wijst naar de 'Jom haDin', de dag van het Goddelijke recht. Dit is gelinkt aan Jom Truah – 'bazuinendag', waarover we lezing in Lev. 23:23-25. Onze Joodse broeders vieten deze dag heel profetisch als Rosh haShana – het begin van het nieuwe jaar. En zo brengt dit boek ons ook in de Nieuwe Bedeling, als God recht doen zal aan Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, Luk. 18:1-8. De naam 'Dan' komen we tegen in Genesis 14:14 als Avraham in het geloof de wereldmacht verslaat en zijn neef Lot bevrijdt.

5. *"en van Yeshua haMashiach, Die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden en de Overste van de koningen der aarde. Hem Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed,"*

Yeshua wordt hier de getrouwe Getuige genoemd. Dit wijst ons naar Jes. 55:4: *"Zie, Ik heb Hem tot een Getuige der volken gegeven, een Vorst en Gebieder der volken."* Het Hebreeuwse woord voor

'getuige' is eed - טַי , wat zeventig! keer voorkomt in de Tenach. Het is o.a. gelinkt aan het Sh'ma, de geloofsbelydenis van Israel, waarvan deze twee letters groter worden geschreven (Deut.6:4). Yeshua getuigt voor Pilates: "...Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen: opdat ik van de waarheid getuigenis zou geven" (Joh. 18:37). Yeshua is niet alleen geroepen om van de waarheid te getuigen, Hij is ook de Waarheid zelf. Opvallend dat de Mashiach in de Joodse geschriften wordt aangeduid als de 'Emet', de waarheid. Maar zoals Hij een getuige is van de waarheid, zo zijn ook Zijn leerlingen geroepen om 'getuige' te zijn, Hand. 1:8: "...en gij zult Mijn getuigen zijn".

"De Eerstgeborene uit de doden." Hij is niet alleen fysiek uit de dood opgestaan, maar is als Overwinnaar naar de geest neergedaald in de hades, dat is het rijk van de dood, om de zielen van Gods volk uit hun gevangenis te bevrijden en naar de hemelse gewesten te voeren. Zie hiervoor Efeze 4:9-10, Psalm 68:19, 1 Petrus 3:18-20 en 4:6. Toen de Vorst van het leven het rijk van de dood binnenging, moest de geweldhebber van de dood de zielen van Gods volk prijsgeven. Het bewijs zien we in Mat. 27:50-53.

"De Overste van de koningen der aarde." Eenmaal bood de 'Overste van deze wereld' Yeshua de glorie van de koninkrijken van de wereld als Hij hem zou aanbidden. Yeshua won echter een hogere glorie door te sterven om hem te veroveren, en aldus werd de gekruisigde dienaar de heer van de Romeinse keizers, "de Overste van de koningen der aarde". Als we goed op de Schriften letten, dan zien we het al gebeuren in de verzameling van de volken tegen Yerushalayim, Zach. 12:1-3. Deze verzameling gebeurt op gezag van de Schepper van hemel en aarde en loopt uit op de vernietiging van de machten der aarde. Zo komt er ruimte voor het Koninkrijk van God. Na Arma-Geddon zal dit bezongen worden. Zie Psalm 72.

"Hem Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed." De liefde van God is tenvolle geopenbaard in het zenden van Zijn Zoon naar deze wereld, om haar te verlossen van zonde en dood. Het getuigenis van dit boek komt dan ook overeen met het getuigenis van Gods Geest in onze harten. Het getuigenis in onze harten van deze vergevende liefde van God opent meteen de weg voor het getuigenis van dit boek Openbaring. Dezelfde liefde van God komt in dit boek naar voren.

6. *"En Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader; aan Hem de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen."*

Als eerste moeten we opmerken dat Gods volk nergens koningen worden genoemd. Gezamenlijk vormen wij een koninkrijk. We moeten hier denken aan Ex. 19:6: *"En gij zult Mij een 'koninkrijk van priesters' zijn"* – Hebreeuws: een 'mamlechet kohanim'. Petrus denkt hieraan in 1 Petrus 2:9 en geeft het weer volgens de Septuaginta: 'een koninklijk priesterschap'. Het Griekse 'basileian' betekent 'koninkrijk'. Een priester heeft een dienende taak. Wij zijn geroepen om priesters te zijn voor God en de Vader. Zoals Mashiach ons gediend heeft in Zijn eerste komst, zo moeten wij God en de Vader dienen. Wij moeten dienen om dat nieuwe 'hemelse' Jeruzalem te bouwen. Is het geen troostrijke gedachte dat God ons nodig heeft. Dit kan nooit tot zelfverheffing leiden, maar tot verwondering. Zo vangen we hier in dit leven dit priesterschap aan. Ons leven moet nu al een dienend leven zijn; iedere gelovige in Yeshua moet dienen op de plaats waar God hem stelt. Als we die taak vervuld hebben, ontvangen we een vaste plaats in het Hemelse Jeruzalem (Opb. 3:12).

"Aan Hem de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen." Het is de heerlijkheid van Mashiach om eenmaal een menigte van geheiligden aan de Vader voor te stellen, als vrucht van Zijn arbeid; zie Opb. 7:9. Een menigte die in hun liefde voor hun Redder zichzelf hebben opgeofferd. *"In alle eeuwigheid"* wil zeggen: in de eeuw der eeuwen, het tijdperk boven alle andere tijdperken en is in de

Brit Chadasha (NT) een aanduiding voor het Duizendjarig Vrederijk. Dan, als de Mashiach regeert, zal deze menigte heiligen vol glorie schitteren tegenover de goddeloze wereld die dan geoordeeld wordt. De goddelozen zullen ook mede door deze verlore menigte veroordeeld worden. Want zij zullen degenen met wie zij hebben samengeleefd in een verlore en heerlijke staat zien. Zelf zullen zij dan hun walgelijkheid voelen, als zij een lichaam ontvangen waarin de zonde naar buiten zichtbaar is. Want dan zal er geen bedekking van de zonde meer zijn, maar zij zullen er staan als een eeuwig afgrijzen, Jes. 66:24 en Dan. 12:2. Dan zal zichtbaar zijn wat zondigen tegen God inhoudt.

Een vraag: Zijn we al tot koningen en priesters gemaakt, of worden we dat nog? Samen met alle gelovigen vormen we een koninkrijk van priesters. En dit priesterschap begint in dit leven, door te dienen.

7. *“Zie, Hij is komend met de wolken, en elk oog zal Hem zien, en degenen die Hem doorstoken hebben; en alle stammen van het Land zullen rouwklagen om Hem; ja, amen.”*

Als de Mashiach komt gaan niet alleen alle bedreigingen tegen de goddelozen in vervulling, maar ook de beloften over Israel, zodat velen tot bekering komen. Dan zal ook Zach. 12:10 in vervulling gaan: *“Doch over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal ik uitstorten de Geest der genade en der gebeden, en zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met een rouwklacht over een enige zoon; en zij zullen over Hem bitter kermen, gelijk als men bitter kermt over een eerstgeborene.”* Dit Schriftwoord is de profetie van onze tekst. Is Yeshua eenmaal in stilte vertrokken, als Hij terugkomt zal dat niet in het verborgen gebeuren, maar openbaar zijn voor ieders ogen; voor de ogen van allen die dan *nog!* leven. En ook voordien en eromheen zal zoveel gebeuren dat het heel duidelijk zal zijn dat de tijd van de goddelozen dan voorbij is. Maar dan zal ook Israel verbroken van hart zijn. Daarvoor wordt Israel eerst in diepe wegen geleid volgens Zacharia 12-14. Daarvan spreekt ook Daniel 12:1: *“En te dier tijd zal Micha’el opstaan, die grote Vorst, die voor de kinderen van uw volk staat, als het zo’n tijd der benauwdheid zijn zal, als er niet geweest is, sinds dat er een volk geweest is, tot op die tijd toe; en te dier tijd zal uw volk verlost worden, al wie gevonden wordt geschreven te zijn in het boek.”* Hoe moeilijk het ook zal zijn voor Israel, Israel moet blijven bestaan, daarom is er een maat en einde aan hun lijden. In Mat. 24:15-22 wordt het oordeel over Jeruzalem aangekondigd, wat beginnen zou met de verwoesting van Jeruzalem in het jaar 70 en eindigen op Gods tijd met het vuur over de vijanden van Israel. Dit vuur gaat aan de Wederkomst van Yeshua vooraf.

Deze verdrukking over Israel, de eeuwen door, wordt ‘de grote verdrukking genoemd’. Die verdrukking zal nog een climax krijgen, vlak voor de Wederkomst. Die climax moet echter dienen om ruimte te maken voor de Mashiach, zoals ook Josef zich aan zijn broers openbaarde nadat de beker in de zak van Benjamin was gevonden. Evenzo zal Yeshua komen en over Israel het Koninkrijk oprichten, waarnaar Gods volk door alle eeuwen heen heeft uitgezien. Zo krijgt parashah Vayigash uitzicht naar het Koninkrijk van God en de openbaring van Yeshua haMashiach aan de twaalf stammen van Israel. Moge dit ons aansporen om alles op alles te zetten om dit Koninkrijk te mogen beërven.

Een vraag: Degenen die hem doorstoken hebben, zijn dat de letterlijke Romeinen etc. uit de tijd van Yeshua, die opstaan voor Zijn wederkomst en dientengevolge hem kunnen aanschouwen? Hierover zijn verschillende gedachten, maar mij lijkt het geheel Israel zal wenen. Het zijn immers onze zonden die Hem aan het kruis hebben gebracht.

Nog een vraag: Alle geslachten der aarde, is dat: alle stammen van het land (Eretz Yisrael)? Als we onze tekst vergelijken met Zacharia 12:10-14 dan moet het hier over de 12 stammen van Israel gaan,

die dan teruggekeerd zijn in het Land Israel. Denk aan ontmoeting van de broers met Jozef, wat een profetisch plaatje is van dit gebeuren. De Egyptenaren moesten vertrekken – het is een familie gebeuren.

Maasbracht, 7 Tèvet 5780 / 04-01-2020

Baruch ben Zvulun